Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адмініcтрація и Експедиція вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціcканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ: въ Адмініcтраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 128. Субота 8 (20) Червня 1891. Рôкъ I.

Якъ стоить дружба Франціи зъ Россією?

Вôдъ часу нѣмецко-французскои войны, а ще больше вôдъ послѣднихъ неудачь Россіи на Балканѣ, привыкла Европа слухати вѣчнй бесѣды и толки та доказы о тѣсной, щирôй, вѣрнôй та Богъ знає ще якôй дружбѣ Франціи зъ Россією, демократичнои, мало що не радикально-соціялістичнои републики на Заходѣ зъ крайно абсолютною, реакційною, нетерпимою россійскою монархією на Всходѣ. Двохъ большихъ скрайностей, якъ тй двѣ формы державнй, трудно собѣ представити, а однакожь цѣлый свѣтъ вѣрить въ ихъ велику дружбу, готову навѣть перейти въ якъ найтѣснѣйшій союзъ. Оно то правда, що скрайности сходять ся, тожь и не дивота, що обѣ тй такъ противнй собѣ державы зôйшли ся зъ собою, але нѣхто не пытає о то, чи ихъ союзъ єсть природный и чи дѣйстно можливый. Декотрй французскй круги старають ся на кождôмъ кроцѣ, навѣть и тогды, коли то самôй Россіи неконче до вподобы, давати доказы своеи дружбы для россійскои державы, иногдѣ навѣть въ такъ разячій способъ, що то выходить ажь мало що не на упôдлене французского народу, а въ Европѣ уважають се за правдиву дружбу, за фактичне порозумѣнє и якусь тайну звязь мѣжь обома державами. Чи цѣла Франція єсть такого переконаня и переповнена такою дружбою для Россіи, якъ тй круги, то пытанє, котре намъ, стоячимъ зъ далека, трудно порѣшити, на котре трудно вôдповѣсти. Але и то певна рѣчь, що въ Франціи проявляють ся все вôдъ часу до часу голосы, котрй вказують на неприроднôсть дружбы Франціи зъ Россією, на безхосенность хочь бы и можливого союза обохъ сихъ державъ.

Ось и теперь появивъ ся такій голосъ. Парискій *Figaro* помѣстивъ артикулъ о межинародной европейской ситуаціи, походячій, якъ сказано, вôдъ одного зъ видныхъ мужѣвъ державныхъ. Въ згаданôмъ артикулѣ каже ся, що Франція єсть вôдокремлена въ Европѣ и буде нею доти, доки буде истнувати тридержавный союзъ. Говорить ся богато о французско-россійскôмъ союзѣ. Чижь истнує вôнъ хочь бы потайкомъ? Трудно тому повѣрити. Безъ сумнѣву удержують обѣ державы добрй вôдносины зъ собою и будуть ихъ и дальше удержувати, але до союза опертого на спôльныхъ интересахъ, єсть ще далеко, бо нема тои спôльности. Въ французско-россійскôмъ союзѣ була бы Франція найбôльше выставлена на небезпечность, мала бы найменше выглядôвъ на користи. Князь Горчаковъ мавъ колись сказати до автора сего артикулу: „Альзація и Льотаринґія не обходять насъ анѣ трошки, але суть для насъ добрымъ оружіємъ“. И дѣйстно, Россія вызыскала бы нову нѣмецко-французску войну для своихъ плянôвъ на Всходѣ. Франція мусѣла бы власными силами пôддержувати дуже коштовну войну, а Россія не рушилась бы, щобы ѣй помогти. Въ наслѣдокъ договорôвъ торговельныхъ Нѣмеччины зъ Австро-Угорщиною и другими державами, буде Франція ще больше вôдокремлена. На погляд того якогось загадочного „мужа державного“ єсть однакожь можность, щобы Франція погодилась зъ Нѣмеччиною: Нехай Нѣмеччина задержить собѣ Альзацію и Штрасбурґъ а верне Франціи Льотаринґію и Мецъ. Люксембурґъ можна бы тогды прилучити до Нѣмеччины, а крôмъ того поробила бы ще Франція Нѣмеччинѣ деякй уступки въ политицѣ кольоніяльнôй, а успѣшнй договоры торговельнй завели бы остаточно повну дружбу мѣжь обома державами.

Такъ говорить французскій „мужъ державный“ и трудно не признати, щобы вôнъ въ однôй части своихъ поглядôвъ не мавъ раціи. Тому то и артикулъ єго умѣщеный въ *Figar-ѣ* выкликавъ не малу сензацію въ Европѣ, тому такожь заговорила о нѣмъ и вся праса европейска, передовсѣмъ же праса нѣмецка и италіяньска яко найблизше интересована — вôдзывы прасы россійскои ще намъ незвѣстнй. Не безъ раціи вказує згаданый артикулъ на неприроднôсть союза Франціи зъ Россією и на можливй для першои некористи зъ нею. Мы вже зъ початку вказали на то, якій контрастъ хочь бы лишь поверховно панує межи Франціею а Россією. Щожь бы то доперва показало ся, якъ бы мы хотѣли розбирати суперечнôсть интересôвъ обохъ державъ. Досыть буде вказати лишь на то, що стремленємъ Россіи єсть зъ давенъ давна дôстати ся на Середземне море и на нѣмъ запанувати; зъ вôдси то и походить вся колотнеча, яку Россія выкликує на балканьскôмъ пôвостровѣ, зъ вôдки хотѣла бы выкинути Туркôвъ, щобы тымъ скорше и лекше дôстати ся тамъ, куды єи вже вôдъ давна пре и тягне. Але о пановане на тôмъ самôмъ мори побиває ся и Франція и зъ вôдси то єи ненависть до Италіи, котра стала ѣй тутъ на перешкодѣ. Чи було бы то отже въ интересѣ Франціи придбати собѣ де одного ще и другого противника, хочь бы той хвилево може и давъ ѣй якусь помôчь? Не говоримо вже о иншихъ суперечностяхъ и о великôмъ контрастѣ обохъ народôвъ пôдъ взглядомъ національнымъ, культурнымъ и религійнымъ. Але и для самои Россіи, такои якою она нинѣ єсть бувъ бы тѣсный союзъ зъ Франціею дуже небезпечный и ледви чи выйшовъ бы ѣй въ хосенъ. Видко прецѣ, що теперѣшна Россія боить ся навѣть самыхъ голоснѣйшихъ манифестацій републиканьскои Франціи. Самодержавіє россійске не зможе нѣколи пôйти рука объ руку зъ републикою безъ очевиднои небезпечности для себе.

Досыть отже доказôвъ на неприроднôсть союза Франціи зъ Россією и згаданый мужъ державный має рацію, коли каже сумнѣватись о тôмъ союзѣ. Але инша рѣчь що до єго плянôвъ, якъ бы то погодити ся зъ Нѣмеччиною. Зъ нихъ видко ажь надто добре, що то не

Образки зъ пôвночи.

I.

АНГЕЛЪ.

То, що вамъ тутъ розказую, стало ся пôдъ конець сѣмдесяти рокôвъ въ однôмъ зъ бôльшихъ мѣстъ всхôдной Сибіри.

Дѣвчинцѣ було ледви сѣмъ лѣтъ, она звалась Ліза и була донькою судьѣ повѣтового.

Родичѣ любили дитину пристрастно и убирали якъ ляльку.

Що дня о однôй и тôй самôй годинѣ посылали дитину зъ старою нянькою на проходъ; Ліза убиралась тогды въ хорошенькій плащикъ пôдбитый анґоровымъ баранкомъ а чорненке, мягке якъ шовкъ волосє прикрывала шапочкою, котру кокетливо насувала собѣ на голову.

Люде, що проходжувались улицею, зглядались на ту хорошу, милу дитину зъ рожевымъ, якъ бы нахуханымъ личкомъ та зъ веселыми оченятами, а неразъ и ставали та балакали и пестили ся зъ нею.

Въ цѣлôмъ мѣстѣ знали и любили дитину.

Домна Семеновна, єи нянька, котру звычайно кликали лишь Семеновна, була собѣ балаклива старуха, що любила собѣ станути на улици зъ якою знакомою та балакати. А стара Семеновна знала весь свѣтъ. Вôдтакъ сѣла собѣ зъ одною або другою изъ своихъ многихъ приятельокъ де на лавку та и заразъ завела розмову.

Мала Ліза бѣгала тымчасомъ въ своихъ футрованыхъ чобôткахъ по улици и забавлялась якъ ѣй захотѣло ся.

Нянька не журилась тымъ анѣ трошки та и правду сказавши не було до того и причины.

Коли бувало хтось выскаже ѣй свою обаву, то она заразъ вôдповѣсть: „Не бôйтесь, не загубить ся она, заразъ сама прибѣжить. Всѣ люде знають єи и приведуть до дому, колибь она де заблукалась... Она знає прецѣ цѣле мѣсто якъ я свою кишеню, а впрочôмъ то розумна дитина, и сама до дому потрафить.“

И въ самôмъ дѣлѣ, Ліза вертала за кождый разъ до балакливои старухи, хочь бы она, що такъ не разъ бувало и по кôлька разôвъ пересѣдалась на инше мѣсце.

Разъ на такôмъ проходѣ стрѣтила Ліза малу Олесю, жебрачку, що цѣлыми днями волочила ся по улици, а котру такожь цѣлый свѣтъ знавъ.

Олеси бувъ вже одинацятый рôкъ, але она була такъ мала, такъ слабосильна, що хто побачивъ єи загорнену въ нужденне лахмотє и споглянувъ на єи дрôбненьке личко, бувъ бы спершу гадавъ, що она значно молодша.

Ліза видѣла вже не разъ на улици малу жебрачку, якъ она дрожачи изъ студени вытягала руку, але нѣколи не зважала на ню дуже.

Але симъ разомъ якось обѣ дѣвчинки станули одна проти другои око въ око и дивили ся одна на другу.

Малй, майже безбарвнй очи малои Олесѣ засвѣтились вôдъ зависти, зъ хорошихъ оченятъ Лізы выглядала лишь цѣкавôсть.

— А ты жебрачка? — спытала наконець Ліза.

— А щожь? — вôдповѣла Олеся спокôйно.

— А у тебе нема тата и мамы?

— Є, але мои мама слабй а тато що дня пьянй.

— И мôй тато запиває.

— Твому татови добре.... вôнъ має грошѣ.

— Ну.... а твôй?

— Мы бѣднй.

говорить мужъ державный, анѣ навѣть чоловѣкъ ширше глядячій. Проектоване помиренє могло бы настати хиба ажь зновъ по якôйсь войнѣ, але добровôльно Нѣмеччина бы певно на него не пристала.

Всежъ таки голосъ пôднесеный въ *Figar*-ѣ єсть доказомъ, що въ Франціи суть люде, котрѝ не дуже вѣрять въ союзъ зъ Россією, ба уважають єго навѣть шкôдливымъ для Франціи и навѣть готовѝ бы були при спріяючихъ обставинахъ помиритись зъ Нѣмеччиною. Голосъ сей, зъ вôдки бы вôнъ и не походивъ, єсть все таки характеристичнымъ, кидає ярке свѣтло на дружбу Франціи зъ Россією.

Справы краєвѝ.

(Анкета громадска). Въ понедѣлокъ дня 15 с. м. радила въ Выдѣлѣ краєвôмъ анкета громадска пôдъ проводомъ п. Хамца, заступника маршалка краевого. Въ нарадѣ взяли межъ иншими участь пп: дръ Савчакъ, Михальчевскій, о. Сѣчиньскій и дръ Верещиньскій. Анкета заявила ся остаточно за тымъ, щобы Выдѣлъ краєвый выготовивъ проектъ закона о реформѣ поліціи на слѣдуючихъ засадахъ:

1) Для спôльного залагоджуваня справъ поліціи мѣсцевои и порученого круга дѣланя творить ся въ кождôмъ повѣтѣ полїтичнôмъ округи громадскѝ. По выслуханю репрезентацій повѣтовыхъ дѣлить намѣстникъ за згодою Выдѣлу краєвого кождый повѣтъ политичный на округи и означує осѣдокъ уряду окружного. — 2) Поодинока громада разомъ зъ обшаромъ двôрскимъ, можуть самѝ про себе творити округъ громадскій, коли мають вôдповѣднѝ средства до того а интерессъ публичный за тымъ промавляє. - 3) Кождый округъ громадскій має начальника и раду окружну. Рада окружна складаєсь зъ представителѣвъ громадъ и обшарôвъ двôрскихъ. — 4) Начальникъ округа буде выконувати поліцію мѣсцеву въ цѣлôмъ округѣ. — 5) Войты поодинокихъ громадъ и заступники обшарôвъ двôрскихъ суть въ справахъ поліційныхъ делеґатами начальника округа. — 6) Начальника округа именує Выдѣлъ краєвый зъ предложенои Выдѣломъ повѣтовымъ лісты кандидатôвъ, але має право именувати и зъ поза лісты. — 7) Начальникъ побирає платню зъ фонду окружного. — 8) Противъ ореченя начальника можна рекурувати до выдѣлу пов. а въ справахъ порученого круга дѣланя и въ справахъ карныхъ до староства.—9) Войты громадъ належачихъ до округа и начальники обшарôвъ двôрскихъ, становлять окружну раду поліційну. — 10) Кругъ дѣланя рады окружнои обнимає дотеперѣшный кругъ дѣланя рады громадскои въ справахъ поліційныхъ и порученого круга дѣланя, ухваленє буджету выдаткôвъ и справозданє рôчныхъ рахункôвъ зъ выдаткôвъ округа.—11) Выдатки мають покрывати ся додатками до податкôвъ громадъ и обшарôвъ двôрскихъ.

Надъ внесенємъ пос. Меруновича въ справѣ судôвъ громадскихъ не радила анкета спеціяльно, а застанавляла ся лишь надъ тымъ, чи выконуванє судôвництва громадского має спочивати въ рукахъ одного судьѣ, чи має бути поручене кôлькомъ людемъ; чи суды такѝ мали бы бути заведенѝ въ кождôй громадѣ, чи въ осѣдку округа громадского. Бôльшôсть анкеты заявилась за тымъ, щобы суды були колеґіяльнѝ и то окружнѝ

Рада державна.

Дебата буджетова.

(24-те засѣданє палаты пословъ зъ дня 18 червня). На вчерешнôмъ засѣданю вôдповѣдавъ ґр. Таффе на интерпеляцію пос. Масажіка въ справѣ донесеня *Times*-а о тяжкôй доли австрійскихъ пôдданыхъ въ Вірджініи. Міністеръ заявивъ, що власти захôднои Вірджініи сконстатували, що тамъ заграничныхъ робôтниковъ зовсѣмъ немучено. На интерпеляцію пос. Полляка сказавъ ґр. Таффе, що намѣстництво моравске длятого недозволило утвореня товариства политичного въ Великôмъ Межирѣчу, що дѣятельнôсть того товариства мала обмежитись лишь на округъ староства въ Межирѣчу, а тымъ часомъ товариство взяло собѣ було за задачу всюды при выборахъ ставити кандидатôвъ.

Зъ порядку дневного приступлено до дальшои дебаты буджетовои и промавлявъ мін. фінансôвъ дръ Штайнбахъ. Бесѣдникъ похваливъ насамперёдъ прелімінарь буджету, выготовленый єго попередникомъ и сказавъ, що вôнъ єсть осторожно уложеный и вôдповѣдає дѣйстнымъ вôдносинамъ. Вôдтакъ заявивъ, що черезъ увзгляднененє деякихъ внесень, буджетъ выдаткôвъ на слѣдуючій рôкъ пôднесе ся бôльше менше о 44 міліонôвъ. Опôсля обговорювавъ міністеръ всѣлякѝ трудности, въ якихъ знаходить ся адміністрація фінансôвъ и признавъ, що законодавство о належитостяхъ має деякѝ похибки; мимо того треба бути осторожнымъ, бо не легко знайти компензату. Реформа безпосередныхъ податкôвъ єсть конче потрѣбна, и реформа та буде стремѣти до того, щобы тягары розложити справедливѣйше, але не зменшити ихъ. Міністеръ заповѣвъ вôдтакъ заведенє особистого податку доходового, черезъ що бѣднѣйшимъ стане лекше, бо зменшать ся податки реальнѝ и зарôбковѝ въ низшихъ катеґоріяхъ.

Опôсля промавлявъ пос. Щепановскій и хваливъ бувшого міністра Дунаєвского, лишь жалувавъ ся на єго фіскалізмъ, обчисливъ вôдтакъ надвышку буджетову и обговорювавъ буджетъ военный доказуючи, що буджетъ той збôльшивъ ся за 23 роки зъ 80 міл. на 160 міл. зр. Дальше говоривъ бесѣдникъ о убожествѣ Галичины и доказувавъ, що она довгѝ лѣта була занедбана и длятого має теперь претенсію, щобы єи трактовано не то вже рôвномѣрно але хочь бы навѣть и вымково увзглядновано єи потребы. Бесѣдникъ домагався инвестицій на зелѣзницѣ и дороги, жадавъ спеціяльныхъ тарифъ для Галичины, бо она платить теперь 17 міл. бôльше. На конець обговорювавъ бесѣдникъ справу прасы вѣденьскои и доказувавъ, що въ столици державы нема прасы, котра бы мала на оцѣ спôльный интересъ всѣхъ краѣвъ. Може бути — казавъ бесѣдникъ — що маємо прасу нѣмецку, прасу ліберальну, але прасы австрійскои нема.

Пос. Лінбахеръ высказавъ поглядъ, що теперь очевидно вже утворила ся бôльшôсть парляментарна, скоро на лѣво и право пôднялись голуби мира. Бесѣду ґр. Таффого назвавъ бесѣдникъ обручкою заручинъ кола польского зъ лѣвицею. Ходить теперь лишь о проґраму тои бôльшости и о пожитокъ для неи зъ монархіи. Дальше розводивъ ся Лінбахеръ надъ своєю аґрарно-политичною проґрамою, обговорювавъ справу тягарôвъ податковыхъ, котрѝ селянъ дуже пригнетають, домагавъ ся управильненя довгôвъ гіпотечныхъ и наконець доказувавъ, що подѣльнôсть селяньскихъ ґрунтôвъ треба скасувати и обмежити право екзекуціи. — На тôмъ перервано засѣданє а слѣдуюче назначено на нинѣ.

Переглядъ политичный.

Мы доносили вчера, що заразъ по бесѣдѣ кн. Шварценберґа пôдчасъ дебаты буджетовои вôдбуло ся засѣданє кола польского, на котрôмъ обговорувались не лишь закидъ зробленый кн. Шварценберґомъ пос. Яворскому, але здаєсь, такожь и теперѣшна ситуація. Засѣданє було дуже довге бо тягнуло ся ажь до 11 год. въ ночи и було тайне. Наразъ появилось вчера въ *Tagblatt*-ѣ Шепса справозданє зъ того засѣданя, зъ котрого выходить, що богато бесѣдникôвъ выступало противъ солідарности кола зъ Нѣмцями. Справа ся выкликала величезну сензацію и заколоть въ колѣ польскôмъ, бо показалось, що подавъ єго хтось таки зъ самого кола. *Dzien. Polski* догадуєсь, що зрада тайны вышла зъ т. зв. ґрупы Тишковского, зъ котрои вôддѣлилась фракція клерикальна и котра якъ разъ выступає противъ пос. Яворского, бо хотѣла бы мати на єго мѣсци ґр. Стадницкого. Фракція та дѣлає въ дусѣ кн. Шварценберґа и Ліхтенштайна та хотѣла бы розбити коло. Вчера отже заразъ по бесѣдѣ посла Щепановского вôдбулось засѣданє кола, а посолъ Яворскій ходивъ вôдтакъ въ товариствѣ ґр. Стадницкого и Гомпеша до редакціи *Tagblatt*-у, щобы тамъ довѣдатись, хто то справозданє подавъ.

Предложенє правѣтельства въ справѣ робôтниковъ и предприємцѣвъ постановляє, що мають бути заведенѝ мировѝ суды, въ фабрикахъ мають бути заведнѝ конпесіи робôтничѝ и промыслъ має бути зорґанізованый копораційно та мати права якъ и фабричнѝ.

Hamb. Corr. называє гадки тайного дипльомата, помѣщенѝ въ *Figar*-ѣ, поважнымъ и много значущимъ проектомъ.

Той самъ предметъ обговорює *Osservatore Romano*, та доказує, що для христіяньскои Франціи булобы користно, щобы она не входила въ союзъ, котрый може лишь шкодити єи реліґійнымъ и моральнымъ интересамъ. Вôдносины церкви и Франціи суть однаковѝ; вороги однои суть ворогами другои.

Зъ Петербурга доносять, що царь має межи 20 серпня а 1 вересня выѣхати до Ко-

---

— А твôй тато не дôстає платнѣ, хиба купцѣ не приносять єму грошей и дарункôвъ?

— Нѣ.

Настало мовчанє. Ліза призадумалась. Наразъ розсмѣялась весело. Єй прийшло щось на гадку.

— А у тебе є сестричка? — спытала живо.

— Є, але ще дуже маленька.

— Отъ видишь, то и причина, що вы бѣднѝ — сказала Ліза радѣючи.

Олеся споглянула на ню допытливо.

— Моя мама розповѣдала менѣ — говорила Ліза дальше — що и я мала малу сестричку, але она померла и стала ангеломъ у Бозѣ. Она лишь попросить у Бозѣ, а Бозя всего єй дасть. Тогды присылає она намъ и грошей и одежѣ и всѣлякихъ красныхъ рѣчей, якѝ намъ купцѣ приносять.

— Хибажь такъ?! — вôдозвалась на то здивована Олеся.

— Вѣрь менѣ, що то правда. Я пытала ся мамы и мама казала менѣ, що моя мала сестричка все намъ зъ неба присылає. Стара Домна Семеновна такожь о тôмъ знає.

Олеся слухала уважно. Обѣ дѣвчатка мовчали вôдтакъ черезъ хвилю.

— Видишь, колибъ твоя сестричка померла, то и ты малабы такожь хорошій кожушокъ и шапочку и теплѝ чобôтки, такѝ якъ у мене — сказала Ліза.

Олеся кинула ще послѣдный разъ быстрымъ окомъ по хорошôмъ одѣню Лізы и наразъ кудись побѣгла.

Ліза дивила ся ще хвильку за жебрачкою, а вôдтакъ обернула ся и пôйшла поволи до своеи няньки.

— Правда — пытала ся она по дорозѣ няньки — що моя померша сестричка присылає намъ зъ неба всего, що намъ потреба?

— А якъ-же, дитинко, завѣряла єи старуха, за то она и ангеломъ у Бозѣ.

* * *

Вечеромъ ще того самого дня, розбѝйшла ся по мѣстѣ чутка, що мала жебрачка Олеся задушила свою чотиримѣсячну сестричку. Она признала ся вôдъ разу до всего и коли єи розпытували, розповѣла про то, якъ она стрѣтила ся зъ доньскою судьѣ и о чѣмъ зъ нею говорила....

пенгаґи. Жиды россійскй выбирають ся масами до Палестины. Консулятъ турецкій візує тамъ що дня по 100 паспортôвъ а що 14 днêвъ выêздять пароходами по 500 до 600 жидôвъ. Цêна домôвъ въ Одесê дуже упала. Зъ Бесарабіи выносять ся всê богатшй жиды а остають ся лишь самй найбêднêйшй.

Зъ Константинополя розôйшлась якась доси ще зъ нêзвôдки не потверджена вêсть, що тамъ выкрыто якійсь заговôръ противъ султана. Заховôрники, кажуть, хотêли убити султана, а на єго мêсце посадити на престолê єго молодшого брата.

Вêсти о ворохобни въ Єменê въ Арабіи показались не такъ небезпечнй, якъ то зъ разу говорено, але Порта постановила все таки выслати туды значный вôддêлъ войска.

Новинки.

— **Преосв. еп. Юліянъ Пелешь** приêхавъ дня 15 с. м. до Вêдня и замешкавъ въ духовнôй семинаріи. На двôрци явились повитати епископа о. Пюрко и три рускй послы. Вô второкъ мавъ еп. Пелешь полагодити справу свого именованя на перемыского епископа въ нунціятурê, а вчера мавъ бути на авдіенціи у Є. Вел. Цêсаря.

— **Змêны въ нотаріятê.** П. Міністеръ справедливости перенêсъ нотарêвъ: Ивана Скварчиньского зъ Куликова до Надвôрнои, а Кароля Морвіца зъ Устрикъ долêшныхъ до Бережанъ.

— **Дирекція школы ветеринаріи** и школы кутя коней у Львовê оповêщує, що другій шестимêсячный курсъ кутя коней вôдбуде ся вôдъ 1 липня до 31 грудня с. р. Подания вносити треба до дирекціи до дня 30. червня. До подания треба долучити свêдоцтво укôнченои школы народнои, свêдоцтво выволяюче зъ ремêсла ковальского та вôдбутои 2-лêтнои практики ковальскои.

— **Въ Белзê** згорêло пôдчасъ послêдного огню въ ночи зъ дня 11 на 12 с. м. 9 домôвъ разомъ зъ будынками господарскими. Огонь бувъ по всêй имовêрности пôдложеный, а шкода выноситъ звышь 10.000 зр., зъ котрыхъ лишь 7.800 зр. було убезпеченыхъ.

— **Процесъ противъ Ернеста Брайтера** и товаришêвъ о завязуванє тайныхъ товариствъ розпочавъ ся вчера въ Краковê. На лавê обжалованыхъ засêли: Ернестъ Брайтеръ, Вільгельмъ а по правдê Вольфъ Фельдманъ, Францъ Генрихъ Новицкій, Гавріилъ Ґурскій, Людвикъ Яниковскій, Войтêхъ Шукевичь, Романъ Баранецкій, Гнатъ Дашиньскій, Іосифъ Артуръ Маріянъ Ґурскій и Генрихъ Клушиньскій. Предсêдателемъ трибуналу есть совêтникъ Лозиньскій, обжаловує прокураторъ Тарловскій а обжалованыхъ боронять: дръ Лілієнъ, дръ Бороньскій, дръ Айхгорнъ и дръ Саляй

— **Снêги въ червню.** Зъ Чехъ доносять, що тамъ упавъ сими днями снêгъ коло мêста Ліберца. Та и у насъ въ горахъ завитавъ снêгъ; высокй полонины Чорногоры вкрыли ся снêгомъ якъ середъ зимы.

— **И въ Америцê бêда!** Оденъ польскій селянинъ, що выйшовъ бувъ до Бразиліи шукати щастя, та єго и тамъ не найшовъ, попавъ въ таку нужду, що мусêвъ чимъ скорше зъ вôдтамъ втêкати. А що не мавъ грошей на переêздъ до краю, то закравъ ся бувъ на нêмецкій корабель Ганза, сховавъ ся тамъ въ ратункову лодь, що мусить бути на кождômъ корабли и такъ вертавъ назадъ до дому. Ажь пятого тыждня дороги, зачула служба корабельна, що на лоди, прикрытôй полотномъ зъ вêтрилъ, щось рушає ся. Коли заглянули до лоди, побачили тамъ страшно вымарнêлого чоловêка, котрый черезъ пятъ тыжднêвъ мимо неравъ дуже сильнои спеки не вилазивъ зъ пôдъ полотна и жививъ ся лишь сухарами та водою, якй мусять бути въ запасê на каждôй лоди ратунковôй. Чоловêка сего ледви живого привезено до Гамбурґа.

— **Пригода зъ бальономъ въ Празê** На Выставê въ Празê бувъ бальонъ такъ званый „каптіфъ“ (привязаный) призначеный для ужитку гостей, котрй схотêли бы пôднимати ся нимъ у воздухъ. Але що мало хто хотêвъ зъ того бальона користати, то предприємцê постановили ужити єго до свобôдного лêтаня по воздусê. Оногды отже пущено той бальонъ першій разъ а тысячê людей зôбрало ся, щобы придивитись, якъ бальонъ буде вôдлêтати. До бальона всêвъ поручникъ Вондрушка зъ 88 полку пêхоты и ще двохъ другихъ людей. Зъ разу бальонъ летêвъ добре, але коли пôднявъ ся на 2000 метрôвъ (больше якъ чверть милê) въ гору, пукъ наразъ и ставъ скоро якъ стрêла спадати на землю, стративъ свою круглу форму и лишь въ горê выдувъ ся якъ парасоля. Оденъ зъ людей, що сидêли въ човенци пôдъ бальономъ, вхопивъ ся цêлою силою за линву котрою було човенце привязане до бальона и такъ державъ ся цêлый часъ. Люде на долинê выдячи, що зъ бальономъ дêє ся, пôдняли зъ переляку страшный крикъ. Бальонъ ставъ чимъ разъ бôльше пласнути ажь наконець небуло зъ него вже нêчого видко якъ лишь само човенце. На щастє сêть, що була доокола бальона держалась ще добре и ґазъ, котрымъ бальонъ бувъ наповненый державъ ся ще въ єго горêшнôй части. Черезъ то бальонъ ставъ поволêйше спадати, хочь човенце пôдъ нимъ лêтало и крутило ся на всê боки. Наконець спустивъ ся бальонъ на плоскій дахъ якоись фабрики въ Бубна коло Праги. Зъ бальона вылêзъ тогды насампередъ поручникъ Вондрушка, а вôдтакъ и оба єго товаришê. Але бальонъ спустивъ ся бувъ саме коло комина вôдъ фабрики а искры, що зъ комина вылêтали, запалили єго. Мало, що цêла фабрика не стала въ огни. Заразъ збêгли ся робôтники и розôрвали бальонъ на двê части и горêючу часть, въ котрômъ бувъ ще ґазъ, приложили зелêземъ. Властитель бальона стративъ тымъ способомъ 6.400 зр., а крômъ того ще прокураторія зарядила слêдство и вôнъ готовъ мати ще процесъ, бо кажуть, що бальонъ бувъ зробленый зъ лихои матеріи.

Всячина.

— **Близнючки-дêвчата.** Въ Парижи показують ся теперь за грошê двê сестры, Чешки, Іосифа и Роза Бляжекъ, близнючки, котрй суть дêйстно дивомъ природы. Дивитись на нихъ зъ далека, то здавалось бы, що то иде, чи стоить побôчь себе двоє дêвчатъ а то тымчасомъ єсть одна особа зъ двома головами и чотирма руками и ногами. Одна париска ґазета такъ описує се диво природы: Входимо до города и стаємо здивованй передъ ґрупою дêвчатъ, котра смêючись до насъ пôдходить. То не ґрупа, а двоє людей въ однômъ. До насъ усмêхаєсь четверо синыхъ очей зъ двохъ головокъ, пôдносять ся чотиры руки вôдъ зовсêмъ свобôдныхъ плечей а обê дêвчатка, зросли зъ собою лишь въ клубахъ ступають чотирма ногами. Навѣть не конче мило на нихъ дивити ся, бо обê сестры котрымъ єсть теперь 14 лêтъ, порушають ся навêть дуже зручно и зъ ґраціею, але все таки жаль бере, коли имъ близше придивитись. Они кидають до гостей пилкою, а коли гостê вôдкинуть, то пилку ловить то одна то друга зъ дêвчатъ. Вôдтакъ показують всêлякй штуки ґимнастичнй; лêзуть на вôкно, на поперечный дручокъ и сêдають на нêмъ. До сêданя мають своє окреме широке крêсло зъ поручами и сêдають обê разомъ, при чômъ старають ся, щобы о скôлько можна, кожда передомъ обернула ся. Ѣсти сêдають разомъ, але иногдê лишь однôй хоче ся ѣсти, то тогды та ѣсть, а друга щось читає. Вôдтакъ беруть скрипки въ руки и грають въ двôйку, а все роблять зъ якъ найбôльшою зручностію. Годê тутъ розбирати фізіольоґічну будову тêла тыхъ близнятъ; то лишь можна сказати, що ихъ внутренности суть вôдъ себе зовсêмъ вôддêленй.

Штука, наука и література.

„**Житія Святыхъ** въ звязи историчнôй, для звеличения памяти тыхъ угодниковъ Божихъ, которыхъ имена въ нашôмъ греко-словеньскôмъ календари записанй. Сêмъ книжокъ въ двохъ томахъ зъ указательными описами именъ по порядку азбучному и календарному. Черезъ Іосифа Мельницкого, доктора св. Богословія, совêтника гр. кат. митроп. Консисторіи, вицеректора генеральнои семинаріи духовнои. Томъ первый. Книжки 1—4. Исторія Житій Святыхъ отъ сотворенія міра до повнои побêды Христіяньства въ имперіи Римскôй. Выпускъ первый. Книжка I и II. Времена отъ Сотворенія міра до 117 еры поспôльнои. Цêна 1 зр. 50 к. У Львовê 1891. Накладомъ автора“. Такій єсть повный заголовокъ выйшовшои сими днями спорои книги, обнимаючои 336 сторôнъ битого друку, а припорученои Є. Екс. Впреосв. Митрополитомъ Сильвестромъ душпастирямъ, учащôй ся молодежи и побожнымъ христіянамъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

19 червня	Львôвъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	9·75 10·50	9·50 10·30	9·— 10·15	9·80 10·50
Жито	7·30—8·—	6·75—7·65	7·20—7·60	7·50—8·10
Ячмêнь	6·25—7·—	6·——6·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·50—7·70	7·——7·25	6·40—6·75	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рêпакъ	12.50 13.50	12.50 13.25	12·25 13·30	13·—14·—
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бêла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	15·—15·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мêшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 18 — до 19·50 зл.

Овесъ пошукує ся.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вêдень 19 червня. Ґр. Кальнокій вже повернувъ. *Pol. Corr.* дементує вêсть, будьто бы межи кабінетами вêденьскимъ, берлиньскимъ и римскимъ вели ся переговоры въ справê спôльнои ревіи фльотъ взглядно ескадръ.

Петербурґъ 19 червня. *Нов. Время* доносить, що Лябулей представить французску ескадру россійскимъ властямъ, а то єсть доказомъ, що всê вêсти о перенесеню Монтебелля до Петербурга суть неправдивй. Дальшій доказъ дружбы Россіи зъ Франціею дасть принятє французскои ескадры въ Кронштадтê.

Цетиня 19 червня. Межи Сербією а Чорногорою станула угода торговельна на пôдставê найбôльшого увзглядненя и угоду вже пôдписано.

Мадритъ 19 червня. Убійникомъ вояка, стоячого на сторожи передъ палатою королевои въ Аранхуецъ, єсть священикъ, котрый въ наслêдокъ журы и довгого страданя, збожеволêвъ.

Пештъ 19 червня. Клюбъ ліберальный принявъ вчера безъ розправы проєктъ до закона о удержавленю угорскихъ ліній австроугорского товариства зелêзниць державныхъ. Зъ многихъ сторôнъ Угорщины наспêли вêсти о снêгахъ и нечуваныхъ буряхъ та градахъ.

Парижь 19 червня. Палата ухвалила кредитъ въ сумê пôвтора міліона франкôвъ на нищенє саранчê въ Альжірê и дозволила редукцію мыта збôжевого вôдъ 10 липня с. р.

Базилея 19 червня. Число жертвъ катастрофы на юрайскôй зелêзници єсть найбôльша, яке доси коли небудь лучило ся, бо выносить около пôвчверта сотки. Доси выдобуто 300 трупôвъ а не стає ще 48. Въ цêлôй околици заносить страшно вôдъ трупôвъ. Надъ выдобуванємъ трупôвъ працює 100 людей зъ войскового вôддêлу санітарного.

Вôдвêчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоитъ 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрî частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Знаменитî средства до консервованя зубôвъ и яселъ о удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именни **Порошокъ до зубôвъ** салициловый и зъ руты надае зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а такожь и **вода салицилова**, котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усувае зъ неи непріятный смакъ, а такожь забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

Гербата россійска. Самовары Тульскі.

Перша краева фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ

хиньске срѣбло

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачî до ужитку церковного и домового, ôдповѣднî на **выправы слюбнî, подарунки,** у великомъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарацін, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякî ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4 1/2% листы гипотечнî.
5% листы гипотечнî преміованî.
5% листы гипотечнî безъ преміи.
4 1/2% листы Тов. кредитового земс.
4 1/2% листы Банку краевого.
4 1/2% пожичку краеву галицку.
4% пожичку пропинаційну галицку.
5% „ „ буковиньску.
4 1/2% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4 1/10% пожичку пропинаційну угорску.

4% угорскî Облигаціи индемнизаційнî,

котрî то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймае ôдъ Вп. купуючихъ всякî **выльосованî, а вже платнî мѣстцевî** паперѣ цѣннî, якъ такожъ **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевî,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрî самъ поносить.

Заведенье гигієнично-диететичне

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛѢТЫНЬСКОГО у ЛЬВОВѢ

удержуе на складѣ въ своѣй конторѣ при улицѣ Валовой ч. 14:

Знаменитî вина лѣчничî

хемично пробованî, найлѣпшого сорта, зъ перворядной фирмы Г. Richier-а зъ Bordeaux, теперь на складѣ:

Малаґа	*цѣла фляшка по*	. .	*3 зр. — кр.*
„	*пôвъ* „ „	. .	*1 „ 60 „*

Вина червенî Bordeaux.

Ludon	*зъ р. 1888*	*фляшка по*	.	*3 зр. — кр.*
St. Julien	„ *1888*	„ „	. .	*3 „ 25 „*
St. Emilio	„ *1887*	„ „	. .	*3 „ 50 „*
St. Estéphe	„ *1884*	„ „	. .	*4 „ — „*

Cognac курацiйный:

правдивый французскiй въ оригинальныхъ фляшкахъ:

цѣла фляшка	. . . .	*3 зр. 50 кр.*
пôвъ	. . . . .	*2 „ — „*

Cognac Fine Champagne

цѣла фляшка	. . . .	*7 зр. — кр.*
пôвъ „	. . . .	*3 „ 60 „*

Наведенî вина и коняки высылае на кожде замовленье за **побраньемъ почтовымъ** (числячи якъ найдешевше за опакованье):

Заведенье гиґiеничне Льеопольда Лѣтыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.